

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

استاد اکبر قریشی

۲۸ نومبر ۲۰۱۹

بچه بازی در لوگر و عصبانیت نشان دادن چند وکیل خود فروش!

کلمه شورا یا خانه ملت یا مردم از قدیم در بین کشور های متقدم و پیشرفته جهان به وجود آمده تا به مثابه قوه مقننه ، از طریق قانونگذاری های سالم و مناسب حال یک کشور، قوه اجرائیه همان کشور را در اجرای وظایف کمک نموده همزمان به مثابه بخش لاینفک که در یک سیستم دموکراتیک، ناظر بر عملکرد قوه مجریه نیز شده آن قوه را از تک روی و زور گوئی بالای مردم باز بدارد.

اما در کشور عزیز ما نظر به شکست جنبش های آزادیخواهانه و قایم شدن سلطه استعمار و ارتجاع و به وجود آمدن دولت های وابسته استعمار و ارتجاع، هرگاه چنین دولتهائی به هر رنگی خود را ملبس بسازند، و هر ادعائی که را جمع به دموکراسی و حاکمیت قانون بنمایند، به همان سان که قوه مجریه آن جهت دشمنی و سرکوب مردم سازمانیافته، قوه مقننه اش هم به جای وضع قوانین مفید به حال مردم، مرکب از اعضائی می گردد که به جز تأمین منافع شخصی آنها از طریق فروش وطن و چور و چپاول مردم وطن کار دیگری انجام نمی دهند.

این رول در کشور عزیز ما افغانستان با چنان شدت و حدتی عملی شده که نمی توان در تمام جهان مانند آن سراغ گرفت. یعنی کسانی که در پارلمان استعماری زیر نام انتخابات در اصل از جانب اشغالگران و نوکران بومی شان "مقرر" شده اند، نه تنها وطنفروش اند بلکه از لحاظ اخلاقی هم همه عاق پدر و مادر، زیر دارگریختگی، قاتل، دزد و رهن، بعد از عمری بچه بی ریشی، اینک متجاوز جنسی و لواط کار، رشوت خور و فاسد و فاسق، حتا اکثریت زنهائی مقرر شده به هزار عیب و علت بدنام و رسوا، در یک کلام جمعاً دشمنان مردم و کشور ما می باشند.

چنین پارلمانی وقتی صدائی از جائی به گوشش می رسد که دولت پوشالی را به ترویج فحشاء و منکر متهم می سازد، به جای آن که آن صدا را جدی گرفته، از دولت بخواهد در باب آن اتهام تحقیق و مرتکبین چنان جنایاتی را مجازات

نماید، زن و مزد به اصطلاح وکیل، داد و فریاد به راه می اندازند که این توهین به این و یا آن ولایت و مردم آن است و باید فرد افشاء کننده و ناشر آن مجازات حتا اعدام شوند.

این نوع وکلاء از این بابت عصبانی نیستند که افشاگران گویا به فلان و یا بهمان ولایت و مردمش توهین نموده اند، آنها در عقب داد و فریاد، ترس پنهان خودشان را از افشای راز های دیروز و امروز شان پنهان می دارند. چنین وکلای چه زن و چه مرد، از این ترس دارند که وقتی قضیه به افشاکگری برسد، مردم می دانند که جناب وکیل صاحب تمام دوران صباوتش را زنگی در پای داشته، نقل صد ها و هزاران مجلس بوده، در ختم هر مجلسی در زیر پای ده ها بدخور منطقه افتاده است. به همین سان جمعی که می شود به آنها ننگ زنان افغان نام گذاشت، چیغ و فریاد به راه می اندازند تا کسی پرده از دلبری های شان در ارگ بر ندارد.

خوانندگان عزیز!

برای من که اهل معارف هستم و عمری را برای فرزند معارف گرد و خاک تباشیر را استنشاق نموده ام، شنیدن خبر بیش از ۵۵۰ فقره تجاوز جنسیس بالای شاگردان معارف در یک ولایت درد انگیز تر از مرگ عزیزانم است، اما با تحمل تمام درد و رنج می خواهم قضیه پی گیری شده، دشمنان ناموس معارف افغانستان افشاء و به سزای اعمال شان برسند.

خوانندگان عزیز و هموطنان شریف!

این دولت خاین و وطنفروش در تمام دوران حیات ننگینش به جز بدبختی، فساد، خانه خرابی، تفرقه و نفاق قومی، مذهبی و زبانی ارمغان دیگری نداشته، نباید به این دولت پوشالی و ارگانهایش از قماش ریاست امنیت ضد ملی اجازه داد تا صدای افشاگران را خاموش ساخته، افشاگران را به وسیله شکنجه، وادار به پس گرفتن ادعای شان بسازد.